

200608776/2.

Datum uitspraak: 16 mei 2007

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:**

appellant,

**tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/3236 en 06/3822 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Hertogenbosch van
17 oktober 2006 in het geding tussen:**

appellant,

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 april 2006 heeft de Minister van Justitie (hierna: de minister) de aan appellant verstrekte leefgelden op grond van de Beleidsregels beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's van 19 november 2004 (Stcrt. 2005, 10, hierna: de beleidsregels) beëindigd.

Bij besluit van 1 juni 2006 heeft de minister het daartegen door appellant gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 oktober 2006, verzonden op 24 oktober 2006, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Hertogenbosch (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 5 december 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 9 januari 2007 heeft de minister van antwoord gediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Bij besluit van 4 juni 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie, voor zover thans van belang, een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 18 oktober 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Leeuwarden, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft appellant geen hoger beroep ingesteld, zodat daarmee het besluit van 4 juni 2002 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.2. In de beleidsregels is vermeld dat de minister rechtmatig verwijderbare jeugdigen, die de leeftijd van achttien jaar of ouder hebben bereikt (hierna: ex-ama's) na het bereiken van hun meerderjarige leeftijd via de Stichting Nidos leef- en zakgelden heeft verstrekt zonder dat hiervoor een wettelijke grondslag bestaat en dat is besloten deze uitkeringen, die worden bekostigd uit de algemene middelen, te beëindigen. Voor de wijze van beëindiging is aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degenen die als volwassen asielzoeker Nederland zijn binnengekomen en zijn uitgeprocedeerd.

In de beleidsregels is voorts vermeld dat algemeen geldt dat van degene die in Nederland asiel heeft gevraagd, indien een onherroepelijke negatieve beslissing is genomen op de asielaanvraag, wordt verwacht dat hij zijn vertrek uit Nederland realiseert. Uitgangspunt is dat de voorzieningen eindigen. Dit uitgangspunt is niet anders voor de meerderjarige vreemdeling die aanvankelijk als ama een asielaanvraag heeft ingediend, onder voorgedij

van de Stichting Nidos heeft gestaan en uit dien hoofde leefgeld heeft ontvangen.

Voor ex-ama's die op het moment van de inwerkingtreding van de beleidsregels reeds meerderjarig zijn en verblijven in een voorziening van de Stichting Nidos of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de voorzieningen eindigen na het doorlopen van een procedure die wat zorgvuldigheid betreft aansluit bij de beëindiging van voorzieningen van 'gewone' asielzoekers. Voor de te volgen procedure is de datum van de laatste beslissing in de asielprocedure bepalend. Indien die beslissing dateert van vóór 29 december 2000 en de eerste beslissing in die procedure van vóór 1 januari 2000, eindigt de verstrekking van leefgeld op basis van de werkwijze als beschreven in de Herzien werkwijze ter vervanging van Stappenplan III van 8 januari 1999 (Stcrt. 2002, 127). Indien de laatste beslissing in de asielprocedure dateert van ná 29 december 2000, dient een beslissing tot beëindiging van de leefgelden te worden genomen, nadat overeenkomstig artikel 4:8 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) de ex-ama in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen, aldus de beleidsregels.

Nu ten aanzien van appellant de laatste beslissing in de asielprocedure op 4 juni 2002 is genomen, is in zijn geval de laatstvermelde procedure van toepassing.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 juli 2006 in zaak no. 200602901/1, JV 2006/396) bestaat geen grond voor het oordeel dat de beleidsregels kennelijk onredelijk zijn, omdat in het algemeen als uitgangspunt geldt dat de voorzieningen eindigen, wanneer onherroepelijk op de (eerste) asielaanvraag is beslist en omdat geen plicht bestaat tot het verstrekken van leefgeld aan meerderjarige ama's.

2.3. Appellant klaagt dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat sprake is van bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, op grond waarvan de minister van de beleidsregels had dienen af te wijken.

2.4. Uit de uitspraak van 15 november 2006 in zaak no. 200603953/1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat er slechts in zeer bijzondere gevallen aanleiding zal zijn om, ondanks het bereiken van de meerderjarige leeftijd, niet over te gaan tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden, bijvoorbeeld indien sprake is van een acute medische noodsituatie. Daaronder verstaat de minister in navolging van het Bureau Medische Advisering:

"de situatie waarin betrokkene lijdt aan een stoornis, waarvan op basis van de huidige medisch-wetenschappelijke inzichten vaststaat dat het achterwege blijven van onmiddellijke behandeling in deze fase van de stoornis zal leiden tot overlijden, invaliditeit of een andere vorm van ernstige geestelijke en/of lichamelijke schade."

2.4.1. De Afdeling overweegt dat, voor zover appellant als bijzondere omstandigheid heeft aangevoerd dat hij ziek is, niet is gesteld of gebleken dat sprake is van een acute medische noodsituatie in vorenbedoelde zin. De door appellant overgelegde verklaring van zijn huisarts heeft de minister niet tot die conclusie hoeven leiden.

Voorts heeft de minister de door appellant gestelde omstandigheden dat hij reeds vijf jaar in Nederland woont en niemand heeft die hem kan opvangen terecht niet aangemerkt als zodanig uitzonderlijk, dat zij geacht moeten worden niet bij de vaststelling van het gevoerde beleid te zijn voorzien en daarom tot afwijking hiervan kunnen nopen.

Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat de voorzieningenrechter heeft miskend dat de minister in de door appellant naar voren gebrachte omstandigheden aanleiding had moeten zien om niet aan de beleidsregels vast te houden.

2.4.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en
mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. J.W. Prins, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

w.g. Prins
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 mei 2007

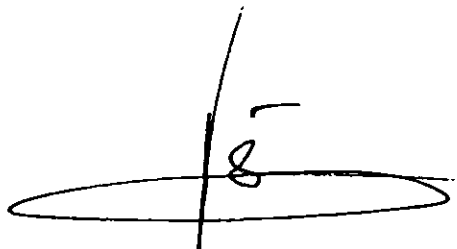
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

363.

Verzonden: **16 MEI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Beschikking op bezwaar beëindiging leefgelden

AAN: Bruinsma Advocaten
t.a.v. mr S.R. Nohar
Postbus 50
8530 AB Lemmer

INZAKE: Geboren op
Van Chinese nationaliteit
IND-nummer 0107.29.2019

De raad van
Sector Bestuursrecht
te Rotterdam

17 JUL 2006

Rijswijk, 1 juni 2006

INKOMEN:

Geachte heer/mevrouw,

Het door u namens (verder: belanghebbende) ingediende bezwaarschrift van 15 mei 2006 (aangevuld 29 mei 2006) is gericht tegen het besluit van de Minister van Justitie van 3 april 2006. Hierin is besloten de verstrekking van leefgeld aan belanghebbende te beëindigen. Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (hierna: COA) heeft dit besluit namens de Minister van Justitie genomen.

Juridisch kader

Belanghebbende heeft als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) in Nederland een asielverzoek gedaan. Hierdoor is belanghebbende onder de voogdij gekomen van de Stichting NIDOS en zijn aan belanghebbende leefgelden verstrekt. Bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd is belanghebbende meerderjarig geworden en is van rechtswege de voogdij van de Stichting NIDOS geëindigd (artikel 1:233 jo artikel 1:245 BW). Hiermee is tevens de wettelijke basis voor de verstrekking van leefgelden vervallen. De leefgelden zijn, ook al bestond hier geen wettelijke basis meer voor nu belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, aan belanghebbende doorbetaald.

Bij besluit van de Minister van Justitie van 19 november 2004 (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) is aan het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) mandaat verleend tot het nemen van besluiten namens de minister inzake de beëindiging van de verstrekking van leefgelden aan ex-ama's.

De Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: IND) heeft mij medegedeeld dat belanghebbende in het kader van de eerste asielaanvraag is uitgeprocedeerd. De eerste IND-beschikking in de eerste asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Ter beëindiging van de verstrekking van de leefgelden dient een beschikking beëindiging leefgeld aan belanghebbende te worden gegeven nadat belanghebbende conform artikel 4:8 Awb in de gelegenheid is gesteld een zienswijze daarover naar voren te brengen (Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9). Ook is gebleken dat belanghebbende de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Voorafgaand aan het nemen van het bestreden besluit heeft het COA belanghebbende in de gelegenheid gesteld een zienswijze naar voren te brengen over het voornemen van het COA om de verstrekking van leefgelden aan belanghebbende te beëindigen.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

In het zienswijzegesprek van 1 maart 2006 heeft belanghebbende geen argumenten of gegevens aangevoerd welke voor het COA aanleiding waren om niet tot beëindiging van de verstrekking van het leefgeld over te gaan. Belanghebbende noch gemachtigde heeft het COA er vóór de beschikking van 3 april 2006 op gewezen dat er medische omstandigheden aanwezig waren met betrekking tot belanghebbende.

Beoordeling van de gronden van bezwaar

Op grond van artikel 7:2, eerste lid, Awb, dient een bestuursorgaan, voordat op bezwaar wordt beslist, belanghebbenden in de gelegenheid te stellen te worden gehoord. Van dit horen kan op grond van artikel 7:3 van deze wet worden afgezien.

De gronden die u naar voren brengt in uw bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan weergegeven in de door u bestreden beschikking.

Het COA meent dat de beleidsregels zoals die zijn opgesteld door de Minister van Justitie (zie Stcrt. 14 januari 2005, nr. 10, p. 9) weinig tot geen ruimte laten om hiervan af te wijken. In deze beleidsregels is de grondslag om tot beëindiging van de verstrekking van leefgeld over te gaan strikt opgenomen. De grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgeld is het feit dat belanghebbende meerderjarig is. In de beleidsregels zijn geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgeld mag worden overgegaan.

In het bezwaarschrift stelt u dat in de beschikking zou worden overwogen dat belanghebbende zou zijn uitgeprocedeerd. Het COA heeft echter overwogen dat belanghebbende is uitgeprocedeerd in de eerste asielprocedure. Eventuele volgende procedures kunnen er, gezien de beleidsregels, niet toe leiden dat de verstrekking van leefgeld niet kan worden beëindigd.

In het bezwaarschrift wordt gesteld dat belanghebbende recht op opvang heeft. Nu de beëindiging van leefgeld los staat van het recht op opvang, kan de enkele stelling dat recht op opvang bestaat er niet toe leiden dat de leefgeld niet worden beëindigd.

In de beschikking wordt erop gewezen dat niet is ingegaan op het beroep op artikel 64 Vw. Nu het beroep op artikel 64 Vw blijkt productie 1 bij de aanvullende bezwaargronden voor het eerst is gedaan op 27 april 2006, kan het COA op het moment van beschikken geen rekening met dit beroep op artikel 64 houden. Overigens staat beëindiging van de leefgeld ingevolge artikel 10 lid 2 Vw niet in de weg aan de verlening van medisch noodzakelijke zorg aan vreemdelingen.

Het in uw bezwaarschrift gestelde in overweging nemende, is het gezien de inhoud van de beleidsregels duidelijk dat uw bezwaren kennelijk ongegrond zijn en is er over die conclusie redelijkerwijs geen twijfel mogelijk. Daarom is belanghebbende op grond van artikel 7:3, onder b, Awb niet in de gelegenheid gesteld het bezwaar mondeling toe te lichten.

Beslissing

Het COA verklaart uw bezwaar ongegrond.

U kunt tegen deze beslissing binnen 6 weken na de dag van bekendmaking in beroep gaan bij de rechtbank. Het beroepschrift dient u te richten aan de rechtbank, sector bestuursrecht, binnen het rechtsgebied van uw woonplaats.

De rechtsgevolgen van dit besluit worden niet opgeschort door de indiening van een beroepschrift.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Namens de Minister van Justitie,
Het Bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,

de heer F. van Engelen,
directeur van de Directie Beleid en Juridische Zaken

Correspondentie over deze beschikking verzoek ik u te richten aan:
Centraal Orgaan opvang asielzoekers
t.a.v. Pleza/SRP
Postbus 3002
2280 ME RUSWIJK

87-76

uitspraak

RECHTBANK 's-HERTOGENBOSCH

Sector bestuursrecht

Zaaknummers: AWB 06/3822 (voorlopige voorziening)
AWB 06/3236 (beroep)

Uitspraak van de voorzieningenrechter van 17 oktober 2006

inzake

geboren op
nationaliteit Chinese,
verzoeker,
gemachtigde mr. S.R. Nohar,

tegen

de Minister van Justitie,
te Den Haag,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 3 april 2006 heeft verweerder de leefgelden van verzoeker beëindigd.
Hiertegen heeft verzoeker bezwaar gemaakt.

Tevens heeft verzoeker de voorzieningenrechter van de rechtbank Leeuwarden verzocht om hangende de beslissing op bezwaar een voorlopige voorziening te treffen.

Bij besluit van 1 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.
Daartegen heeft verzoeker beroep ingesteld bij deze rechtbank.

Tevens heeft verzoeker de voorzieningenrechter van de rechtbank Leeuwarden verzocht het petitum van voornoemd verzoek aldus te wijzigen dat thans verzocht wordt om hangende de beslissing op voornoemd beroep een voorlopige voorziening te treffen.

De behandeling van voornoemd verzoek is door deze rechtbank overgenomen.

De zaak is behandeld ter zitting van 4 oktober 2006, waar partijen niet zijn verschenen.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

AWB 06/3822

AWB 06/3236

2

2. Artikel 8:86, eerste lid, van de Awb bepaalt dat de voorzieningenrechter in een dergelijk geval, indien hij van oordeel is dat na de zitting waarop het verzoek is behandeld nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak kan doen in de hoofdzaak.

3. De voorzieningenrechter is van oordeel dat deze situatie zich hier voordoet en zal derhalve onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarbij wordt opgemerkt dat partijen in de uitnodiging voor de zitting op de bevoegdheid van de voorzieningenrechter zijn gewezen om tevens uitspraak te doen in de aan het verzoek om voorlopige voorziening ten grondslag liggende hoofdzaak.

4. Aan de orde is derhalve de vraag of het besluit van 1 juni 2006 in rechte stand kan houden. Verweerder heeft in dit besluit zijn standpunt in het besluit in primo dat – kort gezegd – nu verzoeker meerderjarig is de wettelijke basis van de verstrekking van leefgelden is vervallen en dat de nadien aan verzoeker betaalde leefgelden een wettelijke basis ontberen, zodat de verstrekking van leefgelden moet worden stopgezet, gehandhaafd.

5. Verzoeker heeft in beroep verwezen naar de gronden van het bezwaarschrift en aangevoerd dat hij in de gronden van het bezwaarschrift bijzondere omstandigheden heeft genoemd op grond waarvan hij opvang dient te krijgen. Voorts heeft hij in die gronden aangevoerd dat hij op grond van humanitaire redenen opvang dient te krijgen. Daarnaast heeft verzoeker erop gewezen dat hij reeds vijf jaren in Nederland woont. Hij heeft niemand in Nederland die aan hem opvang kan verlenen. Het is bijzonder hard om hem thans op straat te zetten. Hierbij is van belang dat verzoeker ziek is. Naar de mening van verzoeker blijkt uit het bestreden besluit niet dat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: COA) namens verweerder bij het nemen van de beslissing rekening heeft gehouden met verzoekers voornoemde bijzondere omstandigheden. Het COA heeft dat ten onrechte niet gedaan. Gelet hierop is het bestreden besluit in strijd met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, aldus verzoeker.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

6. Blijkens de Beleidsregels 2004 zijn de voordien geldende beleidsregels van 13 juni 2002 (kenmerk: KBS 263) ingetrokken naar aanleiding van verschillende rechterlijke uitspraken, waaronder die van de rechtbank Haarlem van 27 februari 2003 (AWB 02/90709 BEPTDNH). De Beleidsregels 2004 strekken ertoe gevolg te geven aan het oordeel van de rechtbank Haarlem dat de beëindiging (van de leefgelden van ex-ama's) op zodanige wijze dient plaats te vinden dat de ex-ama daarbij dezelfde mate van rechtsbescherming geniet als de gewone asielzoeker.

7. In paragraaf 2 van de Beleidsregels 2004 is voorts onder meer bepaald dat de ama bij het bereiken van de 18-jarige leeftijd meerderjarig wordt en dat diens gevolg de voogdij van stichting NIDOS van rechtswege eindigt (ex artikel 1:233 jo. artikel 1:245 BW). Met het meerderjarig worden van de ama vervalt de wettelijke basis voor de betaling van leef- en zakgelden door stichting NIDOS als voogd aan de ex-ama. In de praktijk is echter aan een groep ex-ama's de betaling van leef- en zakgeld voortgezet. Deze ex-ama's verblijven nog steeds in een NIDOS-voorziening of wonen zelfstandig op kamers en verblijven niet in een voorziening van het COA. Hoewel de feitelijke betaling plaatsvindt door middel van de stichting NIDOS is hier, aldus eerdergenoemde uitspraak van de rechtbank Haarlem, geen sprake van een subsidie maar van een uitkering van Justitie aan de ex-ama. Gezien het

AWB 06/3822
AWB 06/3236

3

ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, dienen deze uitkeringen te worden beëindigd. Die beëindiging zal echter op zorgvuldige wijze zijn beslag moeten krijgen. Voor de wijze van beëindiging wordt aansluiting gezocht bij de regelingen die op dit punt gelden voor degene die als volwassen asielzoeker Nederland is binnengekomen. Deze regelingen zijn verschillend al naar gelang de 'oude' Vreemdelingenwet (Vw) of de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) op de asielaanvraag van toepassing is.

8. Voorts is in de Beleidsregels 2004 bepaald dat voor ex-ama's die op het moment van inwerkingtreding van deze regeling reeds meerderjarig zijn en verblijven in een NIDOS-voorziening of zelfstandig op kamers wonen, geldt dat de verstrekkingen eindigen na het doorlopen van een procedure die wat betreft zorgvuldigheid aansluit bij de beëindiging van voorzieningen voor 'gewone' asielzoekers.

Tevens is in de Beleidsregels 2004 vermeld dat indien de eerste IND-beschikking in de asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000 een beschikking beëindiging leefgelden dient te worden gegeven nadat de ex-ama conform artikel 4:8 van de Awb in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.

9. De voorzieningenrechter acht de Beleidsregels 2004 niet kennelijk onredelijk en evenmin in strijd met de wettelijke voorschriften.

10. Tussen partijen is niet in geschil dat verzoeker op _____ meerderjarig is geworden en dat hij nadien desondanks leefgelden is blijven ontvangen van de stichting NIDOS. Bij besluit van 4 juni 2002 is verzoeker niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning asiel. Dit besluit is inmiddels onherroepelijk geworden. Geconstateerd moet worden dat de eerste IND-beschikking in verzoekers asielprocedure dateert van ná 1 januari 2000. Conform verweerdere Beleidsregels 2004 is met verzoeker een zienswijzegesprek gevoerd.

11. In het besluit in primo heeft verweerder erop gewezen dat verzoeker, die als alleenstaande minderjarige asielzoeker (hierna: ama) onder de voogdij is gekomen van de Stichting NIDOS, inmiddels meerderjarig is geworden, waardoor de voogdij van Stichting NIDOS van rechtswege is beëindigd en hiermee tevens de wettelijke basis van de verstrekking van leefgelden is vervallen en dat de nadien aan verzoeker betaalde leefgelden een wettelijke basis ontberen. Derhalve moet de verstrekking van de leefgelden worden stopgezet. Blijkens het besluit in primo heeft verweerder zich ten aanzien van hetgeen door verzoeker in het zienswijzegesprek is aangevoerd op het standpunt gesteld dat niet gebleken is dat er sprake is van omstandigheden op grond waarvan voortzetting van de verstrekking van leefgelden geboden is. Verweerder heeft daarbij verwezen naar de bovengenoemde Beleidsregels inzake beëindiging verstrekking leefgelden aan ex-ama's.

12. Voormeld standpunt heeft verweerder in het bestreden besluit gehandhaafd. Daarbij heeft verweerder benadrukt dat de grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden de meerderjarigheid van verzoeker is. Naar de mening van verweerder laten de beleidsregels weinig ruimte om hiervan af te wijken en zijn in de beleidsregels geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan. Ten aanzien van de medische situatie van verzoeker heeft verweerder erop gewezen dat de beëindiging van leefgelden niet in de weg staat aan verlening van medische noodzakelijke zorg aan vreemdelingen.

AWB 06/3822

AWB 06/3236

4

-
13. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op voormeld standpunt kunnen stellen. Met het meerderjarig worden van verzoeker is immers de wettelijke basis komen te ontvallen aan de betaling van leefgelden door stichting NIDOS aan verzoeker. Gezien het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, diende deze verstrekking te worden beëindigd. Gelet op de stukken heeft verweerder de beëindiging op zorgvuldige wijze bekendgemaakt en begeleid, een en ander op de in de Beleidsregels 2004 voorgeschreven wijze.
14. Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter zich op het standpunt kunnen stellen dat de door verzoeker naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden, te weten dat hij reeds vijf jaren hier te lande verblijft, dat er in Nederland niemand is die hem opvang kan verlenen en dat hij ziek is, geen bijzondere omstandigheden zijn die hadden moeten leiden tot het niet-beëindigen van de leefgelden.
15. Gelet op het vorenstaande is het bestreden besluit zorgvuldig tot stand gekomen en voldoende draagkrachtig gemotiveerd.
16. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter volgt uit het vorenstaande dat verweerder in redelijkheid de verstrekking van leefgelden aan verzoeker heeft kunnen beëindigen.
17. De vraag of verzoeker als meerderjarige (anderszins) recht op opvang zou hebben valt buiten het kader van de onderhavige procedure, die uitsluitend betrekking heeft op verweerders besluit tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden.
18. Het beroep is derhalve ongegrond.
19. Gezien de beslissing in de hoofdzaak zal het verzoek om een voorlopige voorziening worden afgewezen.
20. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

AWB 06/3822

AWB 06/3236

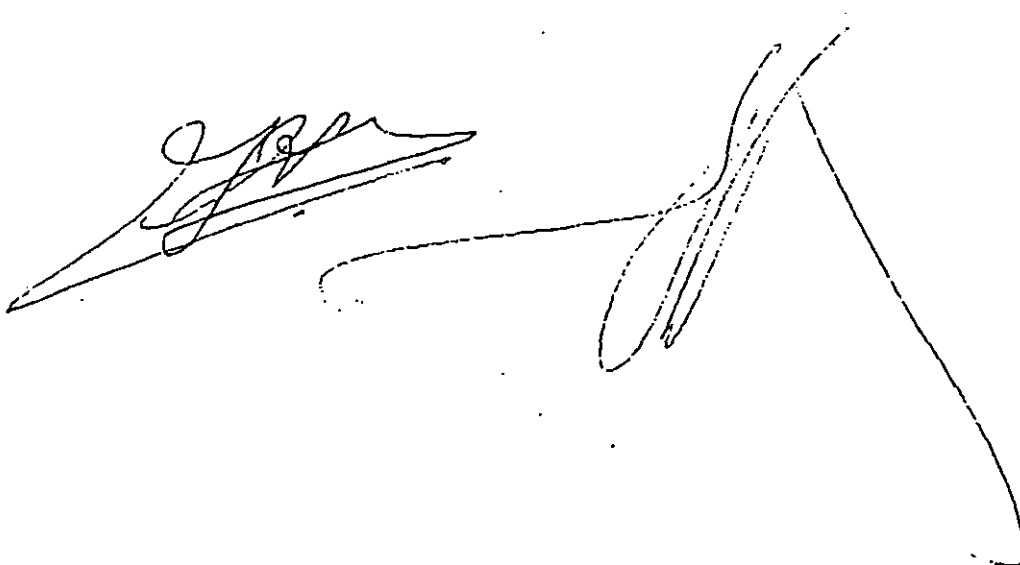
5

Beslissing

De voorzieningenrechter,

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening af.

Aldus gedaan door mr. A.B.M. Hent als voorzieningenrechter in aanwezigheid van
mr. D.S. Arjun Sharma als griffier en in het openbaar uitgesproken op 17 oktober 2006.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voorzover deze de hoofdzaak betreft, binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.

Afschriften verzonden: 24 OKT. 2006

VOORKOPIE KONFORM
De griffier van
de Raad van State
Afdeling bestuursrecht
1515-Hartouwenbrech

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

geboren op
van Chinese nationaliteit
Dossiernr: 0107-29-2019
V-nr:
Procedurenr: 06/3236

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5 DEC 2006	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op van Chinese nationaliteit, thans verblijvende aan de te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellant zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.

Appellant heeft op 12 juli 2006 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Hertogenbosch tegen de afwijzende beschikking van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers van 1 juni 2006. Bij zijn uitspraak van 17 oktober 2006 heeft de Rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard (productie 1).

2.

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Hertogenbosch d.d. 17 oktober 2006. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellant thans hoger beroep in bij uw afdeling. Appellant meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appèl.

GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-HERTOGENBOSCH D.D. 17 OKTOBER 2006

Appellant is van mening dat de Rechtbank 's-Hertogenbosch bij uitspraak van 17 oktober 2006, verzonden op 24 oktober 2006, ten onrechte het volgende heeft geoordeeld: *"Daarbij heeft verweerder benadrukt dat de grondslag van de beëindiging van de verstrekking van de leefgelden de meerderjarigheid van verzoeker is. Naar de mening van verweerder laten de beleidsregels weinig ruimte om hiervan af te wijken en zijn in de beleidsregels geen omstandigheden opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden mag worden overgegaan.*

(...) Naar het oordeel van de Voorzieningenrechter heeft verweerder zich in redelijkheid op voormeld standpunt kunnen stellen. Met het meerderjarig worden van verzoeker is immers de wettelijke basis komen te ontvallen aan de betaling van leefgelden door Stichting Nidos aan verzoeker. Gezien het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, diende deze verstrekking te worden beëindigd. Gelet op de stukken heeft verweerder de beëindiging op zorgvuldige wijze bekendgemaakt en begeleid, één en ander op de in de Beleidsregels 2004 voorgeschreven wijze.

Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de Voorzieningenrechter zich op het standpunt kunnen stellen dat de door verzoeker naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden, te weten dat hij reeds vijf jaren hier te lande verblijft, dat er in Nederland niemand is die hem opvang kan verlenen en dat hij ziek is, geen bijzondere omstandigheden zijn die hadden moeten leiden tot het niet-beëindigen van de leefgelden.

Gelet op het vorenstaande is het bestreden besluit zorgvuldig tot stand gekomen en voldoende draagkrachtig gemotiveerd. Naar het oordeel van de Voorzieningenrechter volgt uit het vorenstaande dat verweerder in redelijkheid de verstrekking van leefgelden aan verzoeker heeft kunnen beëindigen. (...) Het beroep is derhalve ongegrond. (...) Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding."

Toelichting

In de onderhavige procedure heeft appellant ondermeer bijgaande brief van 6 april 2006 van zijn huisarts overgelegd (productie 2). Uit deze brief blijkt dat appellant medische zorg en medicatie nodig heeft in verband met forse fissura ani. Medicatie om te zorgen dat deze kwaal niet verergert is noodzakelijk, aldus de huisarts van appellant. Uit deze brief kan worden afgeleid dat appellant zelfs te ziek is om te reizen.

Tot nu toe heeft verweerder, de Minister van Justitie, ten onrechte nagelaten gemotiveerd in te gaan op de door appellant in deze procedure naar voren gebrachte gronden op grond waarvan appellant, ondanks zijn meerderjarigheid, van mening is dat in casu niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgelden had mogen worden overgegaan. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

BRUINSMA ADVOCATEN

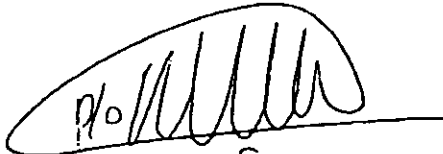
Uit overweging 12 van de aangevallen uitspraak blijkt dat er in de Beleidsregels geen omstandigheden zijn opgenomen op grond waarvan, ondanks de meerderjarigheid, niet tot beëindiging van de verstrekking van leefgeldten mag worden overgegaan. Derhalve kan worden vastgesteld dat er tot op heden geen beleid is teneinde de in dergelijke procedures naar voren gebrachte bijzondere omstandigheden die moeten leiden tot het niet-beëindigen van de leefgeldten te toetsen. Daardoor zal al snel kunnen en dienen te worden aangenomen dat in dergelijke procedures sprake is van willekeur zijdens de Minister. Appellant is van mening dat ook in casu sprake is van willekeur, nu niet eens zijn (medische) argumenten zijn getoetst en daaraan zondermeer voorbij is gegaan. Ten onrechte heeft de Rechtbank één en ander in de aangevallen uitspraak miskend.

In de aangevallen uitspraak wordt ten onrechte door de Voorzieningenrechter op geen enkele wijze gemotiveerd waarom verweerder zich naar het oordeel van de Voorzieningenrechter op het standpunt heeft kunnen stellen dat de door appellant naar voren gebrachte persoonlijke omstandigheden, te weten dat hij reeds vijf jaren hier te lande verblijft, dat er in Nederland niemand is die hem opvang kan verlenen en dat hij ziek is, geen bijzondere omstandigheden zijn die hadden moeten leiden tot het niet-beëindigen van de leefgeldten. Nogmaals: er is op dit punt geen beleid en derhalve had van de Rechtbank verwacht mogen worden één en ander duidelijk in de uitspraak te motiveren, hetgeen overigens ook verweerder tot op heden heeft nagelaten in de bestreden beschikking.

Gelet op het vorenstaande is appellant van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak ten onrechte heeft geoordeeld dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen en voldoende draagkrachtig is gemotiveerd en dat verweerder in redelijkheid de verstrekking van leefgeldten aan appellant heeft kunnen beëindigen. Voorts is appellant op grond van voorgaande van mening dat de Rechtbank in de aangevallen uitspraak verweerder ten onrechte niet heeft veroordeeld in de proceskosten.

REDENEN WAAROM appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 17 oktober 2006 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 5 december 2006

Secr.

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr E. Ebes